

[Steen Folke]

desto mindre, at det er ubestrideligt, og jeg tænker i den forbindelse bl. a. på den straming, der ligger i et begreb som studieaktiv. Når man strammer studieaktivitetsbegrebet, er man med til at gøre studierne mere snævert eksamensrettede – og det er givetvis også formålet med det – og man er med til at vanskeliggøre disse mere selvstændige og måske kritiske studier, som burde være noget væsentligt i hvert fald i forbindelse med de højere uddannelser og ikke mindst universitetsuddannelserne.

Ministeren harcelerede lidt over, at forslaget fra vor side ikke indeholder beregninger over, hvad det koster, men det er faktisk meget svært at gøre op. Man kan selvfølgelig finde et bruttobeløb – det har vi nu heller ikke et apparat der lige kan regne ud – og selv det kan være svært nok. Men hvis man skal gøre det rimeligt op, mener jeg, at man fra dette bruttobeløb, som et sådant forslag vil koste i merudgifter, må fratække det, man sparer ved, at man ikke mere skal indfri misligholdte lån, og ved, at man ikke mere skal betale arbejdsløshedsunderstøttelse til alle dem, som så kan komme i arbejde i stedet for de studerende, der kan hellige sig deres studier. Der vil være besparelser ved, at man ikke behøver at opretholde en kæmpeuddannelseskapacitet på alle områder, som måske kun udnyttes halvt eller trekvart, fordi de studerende bruger alt for megen tid på at skrabe så meget sammen, at de kan leve af det, ved erhvervsarbejde og andre ting. Det er et sådant regnestykke, der er det politisk relevante, men det er ikke helt nemt at stille op. Jeg synes, vi skal prøve at skyde os ind på det i uddannelsesudvalget, og vil gerne være med til at stille spørgsmål om det, men der er altså ikke noget mærkeligt i, at vi ikke på forhånd har kunnet gennemføre regnestykket, for det er et stort og kompliceret regnestykke. Jeg tvivler ikke om, at de nøgne bruttomerudgifter ved dette her bliver milliarder, men så er der altså nogle modregninger, som bliver nok så interessante.

Jeg synes også, at socialdemokratiets tidligere holdning til banklånene harmonerer dårligt med, at ministeren fnysende afviser, at der skal bruges flere milliarder kroner på SU af denne art. Socialdemokratiet er tidligere selv gået ind for en statslånsordning, som i forhold til banklånsordningen også ville koste et milliardbeløb. Det vil også koste i

hvert fald mere end 1 mia kr. at erstatte de statsgaranterede banklån med statslån. Det har været regeringens eller socialdemokratiets politik på et tidspunkt i hvert fald, så man skal måske ikke fnyse så meget over, at andre stiller forslag, som målt i bruttoudgifter i hvert fald er ganske udgiftkrævende.

Når vi har udarbejdet et forslag som det, vi har fremsat her, hænger det selvfølgelig også sammen med de uddannelsessøgendes egen kamp for at få lidt mere rimelige eller anstændige levevilkår. Forslagene tager udgangspunkt i de krav, der er rejst i studenterbevægelsen både inden for rammerne af Danske Studerendes Fællesråd og de uddannelsessøgendes samarbejdsudvalg. Dog vil jeg nævne, at man på den seneste DSF-kongres, som jo lige er afholdt, har stillet krav om 40.000 kr. i rådighedsbeløb. Vi har skrevet 35.000 kr., men det må jo også pristalsreguleres, hvis det skal følge med situationen. Priserne galoperer, og det er ikke bare energipriserne, der galoperer, så på et eller andet tidspunkt må man altså også sætte rådighedsbeløbet i vejret, men vi har holdt os til de 35.000 kr. i første omgang.

Men det er klart, at det ikke mindst er de uddannelsessøgendes egen kamp, som er afgørende for, om der kommer noget ud af dette her. Der er jo sandt at sige ikke megen velvilje herinde, men de uddannelsessøgende har selv aktiviteter i gang; så sent som i sidste uge var der jo forskellige manifestationer som led i den kamp for en bare nogenlunde anstændig uddannelsesstøtte, som de uddannelsessøgende selv gennemfører, og det er i sidste ende nok det, der er helt afgørende for, om man kommer igennem med nogle forbedringer af de uddannelsessøgendes økonomiske situation.

Til sidst blot et par ord om retsforbundets forslag, som vi jo før har udtalt os om. Vi kan ikke medvirke til det. Vi er ikke enige i, at stipendierne skal afskaffes. Vi er heller ikke enige i, at ungdomsydelsen skal oprettholdes, selv om jeg på hr. Alfred Hansens bemærkninger nu kunne forstå, at der måske var en tilnærmelse til vores eget forslag. Vi er heller ikke enige i, at der ikke skal være EFG-løn i basisåret, men det er nogle ting, vi nok må tale videre om i udvalgsarbejdet.

Undervisningsministeren (Dorte Bennedsen):